

Jesus vor Pilatus

¹Und die ganze Menge stand auf, und sie führten ihn vor Pilatus² und fingen an, ihn zu verklagen, und sprachen: Diesen haben wir befunden als einen, der das Volk abwendet und verbietet, dem Kaiser Steuern zu geben, und spricht, er sei der Gesalbte, ein König.³ Pilatus aber fragte ihn und sprach: Bist du der König der Juden? Er antwortete und sprach: Du sagst es.⁴ Pilatus sprach zu den Hohenpriestern und zum Volk: Ich finde keine Schuld an diesem Menschen.⁵ Sie aber verklagten ihn noch mehr und sprachen: Er hat das Volk erregt dadurch, dass er gelehrt hat in ganz Judäa, angefangen von Galiläa bis hierher.

Jesus vor Herodes

⁶Als aber Pilatus Galiläa hörte, fragte er, ob er aus Galiläa wäre.⁷ Und als er vernahm, dass er aus dem Herrschaftsbereich des Herodes war, übersandte er ihn zu Herodes, der in diesen Tagen auch in Jerusalem war.

⁸Als aber Herodes Jesus sah, wurde er sehr froh; denn er hätte ihn längst gern gesehen, denn er hatte viel von ihm gehört, und hoffte, er würde ein Zeichen von ihm sehen.⁹ Und er fragte ihn manches; er antwortete ihm aber nichts.¹⁰ Die Hohenpriester aber und Schriftgelehrten standen und verklagten ihn hart.¹¹ Aber Herodes mit seinen Soldaten verachtete und verspottete ihn, legte ihm ein weißes Gewand an und sandte ihn wieder zu Pilatus.¹² An dem Tag wurden Pilatus und Herodes Freunde miteinander; denn zuvor waren sie einander Feind.

Die Verurteilung Jesu

يسوع أمام بيلاطس وهيرودس

¹فَقَامَ كُلُّ جُمْهُورِهِمْ وَجَاءُوا بِهِ إِلَى بِيَلَاطُسَ. وَابْتَدَأُوا يَسْتَكُونُ عَلَيْهِ قَائِلِينَ: إِنَّا وَجَدْنَا هَذَا يُفْسِدُ الْأُمَّةَ وَيَمْنَعُ أَنْ تُعْطَى جَرْيَةُ لَقَيْصَرٍ قَائِلًا: إِنَّهُ هُوَ مَسِيحُ مَلِكٍ. فَسَأَلَهُ بِيَلَاطُسُ قَائِلًا: أَنْتَ مَلِكُ الْيَهُودِ؟ فَأَجَابَهُ وَقَالَ: أَنْتَ تَقُولُ. فَقَالَ بِيَلَاطُسُ لِرُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ وَالْجُمُوعِ: إِنِّي لَا أَجِدُ عَلَيْهِ فِي هَذَا الْإِنْسَانِ. فَكَانُوا يُسَدِّدُونَ قَائِلِينَ: إِنَّهُ يُهَيِّجُ الشَّعْبَ وَهُوَ يَعْلَمُ فِي كُلِّ الْيَهُودِيَّةِ مُبْتَدَأًا مِنَ الْجَلِيلِ إِلَى هُنَا. فَلَمَّا سَمِعَ بِيَلَاطُسُ ذِكْرَ الْجَلِيلِ سَأَلَ: هَلِ الرَّجُلُ جَلِيلِيٌّ؟ وَحِينَ عَلِمَ أَنَّهُ مِنْ سُلْطَنَةِ هِيرُودُسَ أَرْسَلَهُ إِلَى هِيرُودُسَ إِذْ كَانَ هُوَ أَيْضًا تِلْكَ الْأَيَّامَ فِي أُورُشَلِيمَ.

⁸وَأَمَّا هِيرُودُسُ فَلَمَّا رَأَى يَسُوعَ قَرَحَ جِدًّا لِأَنَّهُ كَانَ يُرِيدُ مِنْ زَمَانٍ طَوِيلٍ أَنْ يَرَاهُ لِسَمَاعِهِ عَنْهُ أَشْيَاءَ كَثِيرَةً وَتَرَجَّى أَنْ يَرَاهُ يَصْنَعُ آيَةً. وَسَأَلَهُ بِكَلَامٍ كَثِيرٍ فَلَمْ يُجِبْهُ بِشَيْءٍ. وَوَقَفَ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالْكَتَبَةُ يَسْتَكُونُ عَلَيْهِ يَاسْتَبِدِّدًا. فَاحْتَقَرَهُ هِيرُودُسُ مَعَ عَسْكَرِهِ وَاسْتَهْزَأَ بِهِ وَأَلْبَسَهُ لِبَاسًا لَامِعًا وَرَدَّهُ إِلَى بِيَلَاطُسَ. فَصَارَ بِيَلَاطُسُ وَهِيرُودُسُ صَدِيقَيْنِ مَعَ بَعْضِهِمَا فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ لِأَنَّهُمَا كَانَا مِنْ قَبْلُ فِي عَدَاوَةٍ بَيْنَهُمَا.

بيلاطس يحكم على يسوع

¹³فَدَعَا بِيَلَاطُسُ رُؤَسَاءَ الْكَهَنَةِ وَالْعُظَمَاءَ وَالشَّعْبَ. وَقَالَ لَهُمْ: قَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ هَذَا الْإِنْسَانَ كَمَنْ يُفْسِدُ الشَّعْبَ، وَهَذَا أَنَا قَدْ فَحَصْتُ قُدَّامَكُمْ وَلَمْ أَجِدْ فِي هَذَا الْإِنْسَانِ عَلَيْهِ مِمَّا تَسْتَكُونُ بِهِ عَلَيْهِ. وَلَا هِيرُودُسُ أَيْضًا، لِأَنِّي أَرْسَلْتُكُمْ إِلَيْهِ، وَهَذَا لَا شَيْءَ يَسْتَحِقُّ الْمَوْتَ صَنِعَ مِنْهُ. فَأَنَا أُوَدِّعُهُ وَأُطْلِقُهُ. وَكَانَ مُضْطَرًّا أَنْ يُطْلَقَ لَهُمْ كُلُّ عِيدٍ وَاجِدًا. فَصَرَحُوا بِجَمْلَتِهِمْ قَائِلِينَ: خُذْ هَذَا وَأُطْلِقْ لَنَا بَارْتَابَاسَ. وَذَلِكَ كَانَ قَدْ طُرِحَ فِي السَّجْنِ لِأَجْلِ فِتْنَةٍ حَدَثَتْ فِي الْمَدِينَةِ وَقَتْلٍ. فَتَادَاهُمْ أَيْضًا بِيَلَاطُسُ وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يُطْلَقَ يَسُوعَ. فَصَرَحُوا قَائِلِينَ: اضْلِبْهُ، اضْلِبْهُ. فَقَالَ لَهُمْ تَالِيَةً: فَأَيَّ تَبَرٍّ عَمِلَ هَذَا؟ إِنِّي لَمْ أَجِدْ فِيهِ عَلَيْهِ لِلْمَوْتِ، فَأَنَا أُوَدِّعُهُ وَأُطْلِقُهُ. فَكَانُوا يَلْجُونَ بِأَصْوَاتٍ عَظِيمَةٍ طَالِبِينَ أَنْ يُضْلَبَ. فَقَوَيْتُ أَصْوَاتَهُمْ وَأَصَوَاتُ رُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ. فَحَكَمَ بِيَلَاطُسُ أَنْ تَكُونَ طَلِبَتُهُمْ. فَاطْلَقَ لَهُمْ الَّذِي طُرِحَ فِي السَّجْنِ لِأَجْلِ فِتْنَةٍ وَقَتْلٍ، الَّذِي طَلَبُوهُ، وَأَسْلَمَ يَسُوعَ لِمَشِيئَتِهِمْ.

الطريق الى الصلب

¹³Pilatus aber rief die Hohenpriester und die Obersten und das Volk zusammen¹⁴ und sprach zu ihnen: Ihr habt diesen Menschen zu mir gebracht, als einen der das Volk abwendet, und siehe, ich habe ihn vor euch verhört und finde an diesem Menschen keinen Grund für das, wessen ihr ihn beschuldigt;¹⁵ Herodes auch nicht, denn ich habe euch zu ihm gesandt, und siehe, man er hat nichts getan, was den Tod verdient.¹⁶ Darum will ich ihn züchtigen und loslassen.¹⁷ Denn er musste ihnen einen nach dem Brauch des Festes losgeben.¹⁸ Da schrie die ganze Menge und sprach: Hinweg mit diesem und gib uns Barabbas los!¹⁹ Der war wegen eines Aufruhrs, der in der Stadt geschehen war, und wegen eines Mordes ins Gefängnis geworfen worden.²⁰ Da rief Pilatus nochmals ihnen zu und wollte Jesus loslassen.²¹ Sie riefen aber und sprachen: Kreuzige, kreuzige ihn!²² Er aber sprach zum dritten Mal zu ihnen: Was hat denn dieser Böses getan? Ich finde keinen Grund für den Tod an ihm; darum will ich ihn züchtigen und freilassen.²³ Aber sie setzten ihm zu mit großem Geschrei und forderten, dass er gekreuzigt würde. Und ihr Geschrei und das der Hohenpriester nahm überhand.²⁴ Pilatus aber urteilte, dass ihre Bitte geschehe,²⁵ und ließ den los, der wegen Aufruhr und Mord ins Gefängnis geworfen war, um welchen sie baten; aber Jesus übergab er ihrem Willen.

Der Weg nach Golgatha

²⁶Und als sie ihn wegführten, ergriffen sie einen, Simon von Kyrene, der vom Feld kam, und legten das Kreuz auf ihn, dass er's Jesus hinterhertrage.²⁷ Es folgte ihm

²⁶وَلَمَّا مَضَوْا بِهِ أَمْسَكُوا سِمْعَانَ، رَجُلًا قَيْرَوَانِيًّا كَانَ آتِيًّا مِنَ الْخَفْلِ، وَوَضَعُوا عَلَيْهِ الصَّلِيبَ لِيَحْمِلَهُ خَلْفَ يَسُوعَ. وَتَبِعَهُ جُمْهُورٌ كَثِيرٌ مِنَ الشَّعْبِ، وَالنِّسَاءِ اللَّوَاتِي كُنَّ يَلْطَمُنَ أَيْضًا وَبَيَحْنَ عَلَيْهِ.²⁷ فَاتَّبَعَتْ إِلَيْهِنَّ يَسُوعُ وَقَالَ: يَا بَنَاتِ أَوُسَلِيمَ، لَا تَبْكِينَ عَلَيَّ بَلْ ابْكِينَ عَلَى أَنْفُسِكُنَّ وَعَلَى أَوْلَادِكُنَّ. ²⁸لَأَنَّهُ هُوَذَا أَيَّامٌ تَأْتِي يَقُولُونَ فِيهَا: طُوبَى لِلْعَوَاقِرِ وَالْبُطُونِ الَّتِي لَمْ تِلِدْ وَالنَّدِيَّ الَّتِي لَمْ تُرْضِعْ. ²⁹حِينَئِذٍ يَبْتَذِنُونَ يَقُولُونَ لِلْجِبَالِ: اسْقُطِي عَلَيْنَا، وَلِلْكَامِ: عَطِينَا. ³⁰لَأَنَّهُ إِنْ كَانُوا بِالْعَوْدِ الرَّرطِبِ يَفْعَلُونَ هَذَا فَمَاذَا يَكُونُ بِالْيَاسِيسِ. ³¹وَجَاءُوا أَيْضًا يَأْتِيهِنَّ آخَرِينَ مُذْبِتِينَ لِيُقْتَلَ مَعَهُ.

صلب يسوع

³²وَلَمَّا مَضَوْا بِهِ إِلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي يُدْعَى جُمُوعَةً صَلْبُوهُ هُنَاكَ مَعَ الْمُذْبِتِينَ، وَاحِدًا عَنْ يَمِينِهِ وَالْآخَرَ عَنْ يَسَارِهِ. ³³فَقَالَ يَسُوعُ: يَا أَبَتَاهُ، اغْفِرْ لَهُمْ لِأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ مَاذَا يَفْعَلُونَ. وَإِذِ افْتَسَمُوا نِيَابَهُ اقْتَرَعُوا عَلَيْهَا. ³⁴وَكَانَ الشَّعْبُ وَاقِفِينَ يَنْظُرُونَ، وَالرُّؤُسَاءُ أَيْضًا مَعَهُمْ يَسْخَرُونَ بِهِ قَائِلِينَ: خَلِّصَ آخَرِينَ، فَلْيُخَلِّصْ نَفْسَهُ إِنْ كَانَ هُوَ الْمَسِيحُ مُخْتَارَ اللَّهِ. ³⁵وَالْجُنْدُ أَيْضًا اسْتَهْزَأُوا بِهِ وَهُمْ يَأْتُونَ وَيَقْدُمُونَ لَهُ خَلًّا قَائِلِينَ: إِنْ كُنْتَ أَنْتَ مَلِكُ الْيَهُودِ فَخَلِّصْ نَفْسَكَ؟ ³⁶وَكَانَ غُيُوتٌ مَكْتُوبٌ فَوْقَهُ بِأَحْزَفٍ يُونَانِيَّةٍ وَرُومَانِيَّةٍ وَعِبْرَانِيَّةٍ: هَذَا هُوَ مَلِكُ الْيَهُودِ. ³⁷وَكَانَ وَاحِدٌ مِنَ الْمُذْبِتِينَ الْمُعَلَّقِينَ يُجَدِّفُ عَلَيْهِ قَائِلًا: إِنْ كُنْتَ أَنْتَ الْمَسِيحُ، فَخَلِّصْ نَفْسَكَ وَإِيَّانَا. ³⁸فَأَجَابَ الْآخَرُ وَانْتَهَرَهُ قَائِلًا: أَوَلَا أَنْتَ تَخَافُ اللَّهَ إِذْ أَنْتَ تَحْتُ هَذَا الْحُكْمَ بِعَيْنِهِ. ³⁹أَمَّا تَحْنُ فَيَعْدِلُ لَأَنَّا تَنَالُ اسْتِخْقَاقَ مَا فَعَلْنَا، وَأَمَّا هَذَا فَلَمْ يَفْعَلْ شَيْئًا لَيْسَ فِي مَحَلِّهِ. ⁴⁰ثُمَّ قَالَ لِيَسُوعَ: اذْكُرْنِي، يَا رَبُّ، مَتَى جِئْتُ فِي مَلَكُوتِكَ. ⁴¹فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: الْحَقُّ أَقُولُ لَكَ: إِنَّكَ الْيَوْمَ تَكُونُ مَعِي فِي الْوَرْدُوسِ.

موت يسوع

⁴²وَكَانَ نَحْوُ السَّاعَةِ السَّادِسَةِ، فَكَانَتْ ظِلْمَةٌ عَلَى الْأَرْضِ كُلِّهَا إِلَى السَّاعَةِ الثَّامِنَةِ. ⁴³وَأَظْلَمَتِ الشَّمْسُ وَانْسَقَّ حِجَابُ الْهَيْكَلِ مِنْ وَسْطِهِ. ⁴⁴وَدَادَى يَسُوعُ يَصُوتَ عَظِيمٍ وَقَالَ: يَا أَبَتَاهُ، فِي يَدَيْكَ أَسْتَوِدِعُ رُوحِي. ⁴⁵وَلَمَّا قَالَ هَذَا أَسْلَمَ الرُّوحَ. ⁴⁶فَلَمَّا رَأَى قَائِدُ الْمِئَةِ مَا كَانَ مَجَّدَ اللَّهَ قَائِلًا: بِالْحَقِيقَةِ كَانَ هَذَا الْإِنْسَانُ بَارًّا. ⁴⁷وَكُلُّ الْجُمُوعِ الَّذِينَ كَانُوا مُجْتَمِعِينَ لِهَذَا الْمُنْظَرِ لَمَّا أَبْصَرُوا

aber eine große Menge des Volkes und Frauen, die beklagten und beweinten ihn.²⁸ Jesus aber wandte sich um zu ihnen und sprach: Ihr Töchter von Jerusalem, weint nicht über mich, sondern weint über euch selbst und über eure Kinder.²⁹ Denn siehe, es wird die Zeit kommen, in der man sagen wird: Selig sind die Unfruchtbaren und die Leiber, die nicht geboren haben, und die Brüste, die nicht gesäugt haben!³⁰ Dann werden sie anfangen, zu sagen zu den Bergen: Fallt über uns! und zu den Hügeln: Bedeckt uns!³¹ Denn wenn man das tut am grünen Holz, was wird am dürren werden?³² Es wurden aber auch zwei andere Übeltäter hingeführt, dass sie mit ihm hingerichtet würden.

Kreuzigung und Tod Jesu

³³ Und als sie an die Stätte kamen, die Schädelstätte genannt wird, kreuzigten sie ihn dort und die Übeltäter mit ihm, einen zur Rechten und einen zur Linken.³⁴ Jesus aber sprach: Vater, vergib ihnen, denn sie wissen nicht, was sie tun! Und sie teilten seine Kleider und warfen das Los darum.

³⁵ Und das Volk stand und sah zu. Und die Obersten samt ihnen spotteten über ihn und sprachen: Er hat anderen geholfen; er helfe sich selber, wenn er der Christus, der Auserwählte Gottes ist.³⁶ Es verspotteten ihn auch die Soldaten, traten zu ihm und brachten ihm Essig³⁷ und sprachen: Bist du der König der Juden, so hilf dir selber!³⁸ Es war aber auch oben über ihm geschrieben die Aufschrift mit griechischen und lateinischen und hebräischen Buchstaben: Dies ist der König der Juden.³⁹ Aber einer der

مَا كَانَ رَجَعُوا وَهُمْ يَقْرَعُونَ صُدُورَهُمْ.⁴⁹ وَكَانَ جَمِيعٌ مَعَارِفِهِ وَنِسَاءً كُنَّ قَدْ تَبِعْنَهُ مِنَ الْجَلِيلِ وَاقِفِينَ مِنْ بَعِيدٍ يَنْظُرُونَ ذَلِكَ.

دفن يسوع

⁵⁰ وَإِذَا رَجُلٌ اسْمُهُ يُوسُفُ، وَكَانَ مُشِيرًا وَرَجُلًا صَالِحًا بَارًّا،⁵¹ هَذَا لَمْ يَكُنْ مُوَافِقًا لِزَاجِهِمْ وَعَمَلِهِمْ، وَهُوَ مِنَ الزَّامَةِ مَدِينَةٍ لِلْيَهُودِ، وَكَانَ هُوَ أَيْضًا يَنْتَظِرُ مَلَكُوتَ اللَّهِ، هَذَا تَقَدَّمَ إِلَى بِيلاطُسَ وَطَلَبَ جَسَدَ يَسُوعَ.⁵³ وَأَتَرَلَهُ وَلَقَّهٗ يَكْنَانٍ وَوَضَعَهُ فِي قَبْرِ مَنْحُوتٍ حَيْثُ لَمْ يَكُنْ أَحَدٌ وَضَعَ قَطْ.⁵⁴ وَكَانَ يَوْمُ الْإِسْتِعْدَادِ وَالسَّبْتُ بِلُوحٍ.⁵⁵ وَتَبِعْنَهُ نِسَاءٌ كُنَّ قَدْ أَتَيْنَ مَعَهُ مِنَ الْجَلِيلِ وَتَطَرَّنَ الْقَبْرَ وَكَيْفَ وَضَعَ جَسَدَهُ.⁵⁶ فَارْجَعْنَ وَأَعَدَدْنَ خُوطًا وَأَطْيَابًا، وَفِي السَّبْتِ اسْتَرَخْنَ حَسَبَ الْوَصِيَّةِ.

Übeltäter, die aufgehängt waren, lästerte ihn und sprach: Bist du Christus, so hilf dir selbst und uns!⁴⁰ Da antwortete der andere, warnte ihn und sprach: Und du fürchtest dich auch nicht vor Gott, der du doch in gleicher Verdammnis bist?⁴¹ Wir sind es mit Recht, denn wir empfangen, was unsere Taten wert sind; dieser aber hat nichts Unrechtes getan.⁴² Und er sprach zu Jesus: HERR, gedenke an mich, wenn du in dein Reich kommst!⁴³ Und Jesus sprach zu ihm: Wahrlich ich sage dir: Heute wirst du mit mir im Paradies sein.

⁴⁴ Und es war um die sechste Stunde, und es geschah eine Finsternis über das ganze Land bis zur neunten Stunde,⁴⁵ und die Sonne verlor ihren Schein, und der Vorhang des Tempels riss mitten entzwei.⁴⁶ Und Jesus rief laut und sprach: Vater, ich befehle meinen Geist in deine Hände! Und als er das gesagt hatte, verschied er.⁴⁷ Als aber der Hauptmann sah, was da geschah, pries er Gott und sprach: Fürwahr, dieser ist ein gerechter Mensch gewesen!⁴⁸ Und alles Volk, das dabei war und zusah, als sie sahen, was da geschah, schlugen sich an ihre Brust und kehrten um.⁴⁹ Es standen aber alle seine Bekannten von ferne und die Frauen, die ihm aus Galiläa nachgefolgt waren, und sahen das alles.

Die Grablegung Jesu

⁵⁰ Und siehe, ein Mann mit Namen Joseph, ein Ratsherr, der war ein guter und gerechter Mann⁵¹ und hatte ihrem Rat und ihrem Handeln nicht zugestimmt. Er war von Arimathäa, einer Stadt der Juden, und wartete auch auf das Reich Gottes.⁵² Der ging zu Pilatus und bat um den Leib von

Jesus;⁵³ und nahm ihn ab, wickelte ihn in Leinen und legte ihn in ein gehauenes Felsengrab, in dem niemand je gelegen hatte.⁵⁴ Und es war Rüsttag, und der Sabbat brach an.⁵⁵ Es folgten aber die Frauen nach, die mit ihm gekommen waren aus Galiläa, und beschauten das Grab und wie sein Leib hineingelegt wurde.⁵⁶ Sie kehrten aber um und bereiteten wohlriechende Öle und Salben. Und den Sabbat über ruhten sie nach dem Gesetz.